

BODROGKÖZ

A „BODROGKÖZI KULTUREGYESÜLET” HIVATALOS LAPJA

Megjelenik minden második szombaton
a „Zemplén” mellékleteként
Hirdetések tarifa szerint

SZERKESZTIK:

KÁNTOR MIHÁLY és
SZ. SZÁSZ TIHAMÉR

SZERKESZTŐSÉG: Ricse (Telefon 13)

KIADÓHIVATAL: Sátoralfajhely,

Vármegyeháza II. udvar (Telefon 109)

Termelj gyümölcsöt!

— Gyümölcsfásítási akció a Bodrognézőn —

A gyümölcs minden időben eladható árucikk volt. Természetesen féregmentes fajgyümölcsre gondolok, mert a pondrós, ütődött, apró és savanyu vadalma vagy vackorszerű gyümölcsök legfeljebb gyermekcsemegének számíthatnak, de nem piaci árunak. Sajnos, a Bodrognézőn inkább ez utóbbiakat kultiválják. Az embernek a szive megfájdul, ha végig megy ezeken az áldott Tiszakerteken, ahol valóságos Kánaánja lehetne a legfinomabb gyümölcsféségeknek.

A Bodrognéző gyümölcsstermelésre minden pontján alkalmas. Azt se lehet mondani, hogy nem szorgalmas nép lakja, aki talán fél a fák gondozásától. Hát akkor mi az oka e téren nagy elmaradottságunknak? Megmondom én. Amikor mód lett volna rá gyümölcsöszt telepíteni, akkor a krumpliból is aranyat tudott csinálni a gazda, de hogy veszködött volna hát egyetlen gyümölcsfával is. — Tökéletesen megelégedett, ha néhány hitvány szilvafájából ki-termelte a maga pár liter szilvóriumát. Most a krumpli, sőt a buza se hoz már aranyat, de még rézkrajcárt is nehezen. El lehetünk készülve, hogy ez a helyzet egyelőre nem fog érdemlegesen változni.

A télen a ricsei boltok kirakátaban láttam szép piros almát: jöfőle Jonathánt kitéve. Kilóját két pengőért árulták. Ha megmondjuk, hogy egy gondozott fa általános középtermése legalább 50 kilogramm alma, el kell képpedni azon a nagy-nagy hibán, hogy ez

a gyümölcsstermelésre alkalmas bodrognézői föld miért nincs hasznosítva gyümölcsösök alakjában, miért kell neki filléres krumplit és gabonát termelni, amikor pengős almák legjobbjait is megteremheti.

Azt mondják erre *Élhetetlen gazdák*: Jó, jó, de hol kezdjünk neki a gyümölcsstermelésnek? Hát ott kedves bodrognézői atyámfiai, hogy minden gazda tehetsége szerint szerezzen legalább 4—5 fajoltványt. Itt a tavasz nem sokára, ültesse el, ha nem tudja a módját hogyan és hova, kérdezze meg bármely tanítótól. Aztán türelmesen gondozza. Ha jó oltványt vett s ügyel rá, már két év múltán meghozza az első gyümölcsöket s attól kezdve állandó pénzforsrává válik. Legokosabb téli almát termelni, — abból is Jonathánt — de lehet mellette barackot, magvaválósztivát vagy körtét is. A semjéniek a szőlőben termelnek mindenféle gyümölcsöt, ugyan kérdezzék meg, vajjon maradt-e belőle nekik egyetlen kiló is eladatlan?

Élhetetlen gazda most azt kérdezőm, hogy honnan vegyen hát oltványt? Megmondom. Vagy — ha van — a községi iskolakertből, vagy a földmívelésügyi miniszter úr éppen most folyamatban lévő gyümölcsfásítási akciójából jegyeztesen a községhez. A piaci ára egy gyümölcsoltványynak rendszeren 1.50—2 pengő, az állami akcióban most ugyanezt 50 fillérért meg lehet kapni. Természetesen *Élhetetlen gazd'uram* ezt is sokalja s az iránt érdeklődik, hogy honnan vegye hát elő azokat az 50 filléreket. Kénytelen vagyok erre is megfelelni. Ha minden kötél szakad, se terményből, se állatból, se tyukból, se tojásból nincs pénze, akkor mondjon le inkább egy hó-

napra a dohányról, vagy az amugy is testet-lelket ölő egy deciről s inkább oltványt vegyen. Mert ha így tesz, az egyhónapi koplalás fejében 4—5 év mulva gyümölcsstermésének árából trabukószivar füstjével kárpótolhatja magát az el nem szívott kapadohányért.

Igaz, hogy ha most a tavasszal minden használható helyet beültetünk, annak eredménye csak 3—4 év mulva jelentkezik. De kedves *Élhetetlen barátom*, ez a

3—4 év így is, úgy is eltelik, akár ültetünk, akár nem. De ha ültetünk, akkor meg van a remény, hogy e pár év múltán a magunk előrelátásából és szorgalmából segíteni tudunk a sorsunkon, míg ha nem, úgy négy év mulva éppoly tanácstalanul fog állani a *Halogató, a Rádérnk-még gazda* a bajok és gondok kellős közepén, mint akár — e pillanatban.

Arató István.

A „Sárospatak” elégtétele báró Láng Boldizsárnak

A Sárospatakon megjelenő „Sárospatak” című hetilap január 11-i számában „Választás lesz?” címmel egy hírecske jelent meg, mely sületlen humorral s e tisztesmultu laphoz egyáltalán nem méltó izléstelenséggel a *Bodrognézőt* s ezen keresztül a kerület képviselőjét: *báró Láng Boldizsárt* választotta céltáblájául.

A pár soros közlemény szövegéből első pillanatra nyilvánvalóan látható volt, hogy azt valami laikus, gyakorlatlan és éretlen pennaforgató követhette el a szerkesztő tudtán kívül. A „Sárospatak” következő számában sietett is helyreírni a csorbát, bejelentvén, hogy a hírt „vidék”-ről és közvetlenül a nyomdának küldték be s az a szerkesztő távollétében kerülhetett csak be a lapba. Megállapítja e rektifikáló közlemény, hogy a tendenciózus hír szerzője valószínűleg egy szellemességben tul-tengő képviselőjelölt, vagy zsurnaliszta lehet s egyben a közlemény megjelenése felett őszintén sajnálkozását fejezi ki.

A lap felelős szerkesztője: Siska István dr. sárospataki ügyvéd ezzel

egyidejűleg a következő levelet intézte képviselőnkhez, báró Láng Boldizsárhoz:

Kegyelmes Uram!

A „Sárospatak” január 11-iki számában, a hirrovatban „Választás lesz?” cím alatt egy sajtóközlemény jelent meg, mely élcelődő, sértő hangon foglalkozik a „Bodrognéző” c. lappal kapcsolatban Nagyméltóságoddal, illetve Nagyméltóságod képviselői tevékenységével. A hírt, amely távollétemben, tudtomon kívül látott napvilágot, lapom következő számában rektifikáltam, ennek dacára eminens kötelességemnek tartom kijelenteni, hogy sem a múltban nem volt szándékom, sem a jövőben nem lesz céloom az, hogy egy idegen képviselőválasztó kerület cirkulusaiba beavatkozzam s biztosítom, hogy ettől a jövőben is tartózkodni fogok.

Nagyméltóságod személyét, politikai pozícióját a bodrognézői kerület érdekében, gazdasági és kulturális felvirágoztatása végett kifejtett tevékenységét őszintén tiszteltem és nagyrabecsültem, épen ezért távol áll tőlem még a gon-

Levelesládánkból.

Bodrognéző nem sok írói készséggel megáldott embert termelt ki magából. Éppen azért meg kell becsülni mindenkit, aki a betűvarázslatos lelkén keresztül a Bodrognézőnek, a bodrognézői érzés és gondolatvilágnak hangot és szót ad. Hosszu évekket ezelőtt jelent meg *Bodrognézői Kálmán* írónak „Lápvirágok” c. novelláskötete, amelyben sok szeretettel és meleg-séggel megrajzolta a bodrognézői ember minden típusát és megörökítette a Bodrognéző humorát. A könyv sikert aratott, példányai teljesen elfogytak. Kár, hogy erre a pompás könyvre a feledés fátyla borult s kár, hogy a folytatása elmaradt.

Bodrognézői Kálmán (családi nevén: *Lóvenkőpf Kálmán*) messze vetődött innen azóta. Ott él a kies Orsován, ahol a kék Duna lágyan öleli át a regényes Ada-Kaléh szigetét. De azért csak visszagondol a szülőföldjére. A napokban levelet hozott tőle a posta, a kedves, humoros sorokat itt adjuk közre:

Igen tisztelt Szerkesztő Uram!
Nem tudom, kinek jutottam

eszébe ott távol a *Faliki tó* partján, ki volt az, aki a „Bodrognéző”-t hozzám eljuttatta. Akárki legyen is az, az Isten áldja meg érte. Bajos volna azt megmagyarázni, hogy mit is jelent az itten, ha hazai híreket hoz a posta, különösen pedig az olyant, amely Ricseről szól, a *Sebeshát*, a *Kigyós-domb*, meg a *Kucorgó* tájékról. Át is olvastam minden sorát, szavát, a vezércikktől kezdve az utolsó hirdetésig.

De bocsásson meg, Szerkesztő Uram, amilyen nagy volt az örömmöm eleinte, amidőn a postám közül kihalásztam, éppen olyan nagy volt a csalódásom, midőn az újságot a kezemből letettem. Nem mintha, Isten őrizz, rosszul volna szerkesztve, sőt ellenkezőleg, épen hogy avatott kezekre vall minden betűje és akármelyik nagyobb vidéki város organumával bátran felveheti a versenyt. De én, Uram, egyebet vártam. Én Ricseinek, az én Ricseimnek, a Faliki-tós Ricseinek a tükrét kerestem benne és azt nem találtam.

Mert hát mit is kürtől világga a ricsei hiradó?

Azt mondja, hogy: „A határátlépés újabb szabályozása.” „Uj te-

lefonállomás Ricse.” „Hogyan lehetne megoldani Ricse közvilágítását.” „Lóvirslí árusítás a Posta uccában” — meg ehhez hasonlókat.

Hát bizony, kedves egy Szerkesztő Uram, az ilyen hírek olvastán az ember azt hiszi, hogy álmodik. Hát csak nem kívánnak határátlépést, ha az ember a Vajsz úr kocsmájából a Zsiga úrba akar átvándorolni? A közvilágítás meg mi a szösznek kéne? A becsületes ember este lefekszik, a rosszban járónak meg kár volna az utját megvilágítani. Azt meg már nekem száz újság is hiába írja, hogy a lóvirslí ricsei ember torkán lecsuszik amig világ a világ.

Én a ricsei újságban ilyesfélét szerettem volna olvasni:

„A Faliki-tóban megtalálták Noé bárkáját. Az európai egyetemek archeológusai megérkeztek falunkba és kutatásuk eredményéről tudományos művekben fognak beszámolni.” Vagy: „Kántor Ferenc tanító ur értesíti a nagyérdemű közönséget, hogy az idei majális a Nagyerdőben lesz megtartva. A talp alá valót Riktaj Károly kiváló bandája fogja huzni.” Vagy: „Megnyílt az Ábrissné bótja háta megett

a korcsolya- és szánkópálya. Szánkák gyanánt az Ábrissné tei's aszszony kolláját a pályafelügyelőség melegen ajánlja.” Vagy: „A Sári Sámuel vezetése alatt álló hájder növendékei tisztelettel értesítik az érdeklődőket, hogy a sorsokzás és rengőzés színhelyül folyó évben a rozvágyi kanális jobbpartja lett kiszemelve. Református vallásuak, akik különösen alkalmasak a kerülő távollartására, szivesen láttatnak.” Vagy: „Lébi ur értesíti Ricse község fuvaros céhét, hogy a passzulyszállítás Perbenyik állomásra megkezdődött.” Aztán meg, hogy: „Vécsey Antal mérnök, falunk büszkesége és vezércikkirója, hajózhatóvá akarja tenni a rosszoldalt. A hajók készítését a Divat-fiu vállalta. Egyelőre csak a Rossz-korcsmától a Manó házáig terjedő vonal megnyitására gondolnak. A Balaton melléki villa- és szállodatulajdonosok népes deputációban tiltakoztak a közlekedésügyi minisztériumnál a terv megvalósítása ellen.” Esetleg ilyesmit: „Fényes keretek mellett ünnepelte a ricsei izr. hitközség az idén március 15-ét a Dillinóhad udvarban elhelyezett templomában. Az ünnepség után az

A „Bodrognéző” legközelebbi száma március 8-án jelenik meg.

dolata is annak, hogy törekvéseiben akadályokat gördítsek, munkásságát pedig leicsinyeljem. — Bár végtelenül kellemetlenül érintett, hogy Nagyméltóságodat az inkriminált sajtóközleménnyel kapcsolatosan politikai állásában megbántottam, mégis megnyugvással szolgál az a tény, hogy ez a sajnálatos félreértés közelebb vitt engem Kegyelmes Uram nagyrabecskült személyéhez s alkalmat ad arra, hogy szerény sajtómunkásságomat tisztelettel felajánljam s őszinte tiszteletemről biztosíthatom. Nincs kifogásom az ellen, hogy Nagyméltóságod ezt a levelet bármelyik lapban közölhesse.

Kittünő tisztelettel
Dr. Siska István.

Ezek után nyilvánvaló, hogy a lap szerkesztőjének nem volt előzetes tudomása arról, hogy a saját lapjában mi lát napvilágot. Nem tudta, hogy távollétével valami homályban lapuló ismeretlen nagyság konkolyhíntésre igyekszik felhasználni.

Báró Láng Boldizsár, amióta képviselőnk, minden emberi lehetőt elkövet a Bodrogek felvirágoztatására s ha valaki, ő igazán csak köszönetét és elismerést érdemel munkájáért, nem pedig rosszakaratú gáncsoskodást. Örvendünk, hogy ezt a Sárospatak szerkesztője is elismeri.

De nyitva marad végül is a kérdés: ki hát a Sárospatak csipkelődésének névtelen szerzője?

HIREK

† id. Takács László

Szomoruan vesszük és adjuk tovább a hírt, hogy február 16-án hajnalban, távol a Bodrogekötől, egy budapesti szanatóriumban elhunyt id. Takács László ny. el. isk. igazgató, mindnyájunk kedves „Laci bácsi”-ja. Ki ne ismerte volna ezt az ezüsthaju, jóságos arcú, előrehaladt kora dacára is ruganyosan lépkedő öreg urat itt a Bodrogekön, amelyet második hazájának rendelt ki számára a sors.

Mert igazi hazája a Felvidék

öreg Pipi, az egyetlen életben lévő 48-as honvéd megszólaltatta ágyuit. A dörgés Semjénig elhallatszott, a hol a lakosság „Jön a muszka! Jön a muszka!” kiáltással pánikszzerűen menekült. Vagy talán: „Ricsé község mindkét nembeli ifjusága értesítetik, hogy a bolházás és kótyázás a jövő vasárnap megkezdődik.” Továbbá, hogy: „Ajszelt Vincéné tekintetes asszony értesíti az érdekelteket, hogy a közméte és ribizli árusítás a Fáskerben péntek délután kezdetét veszi. Egy liter 3 krajcár. Szedés közben szabad evés. Távozás alkalmával a zsebek kikutattatnak.” — Végül apróhirdetések. Például: „Kolla Pesta volt bécsi közös huszár német nyelvórákat ad.” Vagy: „Drótózást, rituális fürdők fűtését, be-tört ablaküvegek papendeklivel való javítását, ünnepélyek alkalmával mozsárgyuk elsütését vállalja az öreg Pipi” stb.

Mondom, Szerkesztő Uram, ilyennek képzeltem én a ricsi újságot.

De azért a mostanihoz is sok szerencsét kíván

Őszinte nagyrabecsküléssel
Lövenkopf Kálmán
orsovai rabbi.

volt. Az ungi bércet koszoruzta kies fészek: Ungvár, ahol egy hosszú és kiteljesedett emberöltőn át nevelte, gondozta, tanította a magyar gyerekeket minden tudományára az életnek. Generációk hosszú sora nőtt fel a keze alatt, érthető ha méltányolták, szerették és becsülték városszerte.

Aztán jött a háború a maga felvidéki dulásaival, jött a szörnyű vég és egy napon átkos kezek Uzhorodot csinálták az ősi: Ungvárból. Id. Takács László nem birt beletörődni a megváltozott világba; egyenes, becsületes jelleme nem tudta megtanulni a hajlongás, az elfeladás gerinctelenségét. Ekkor került hozzánk a Bodrogek. Az itt eltöltött tíz év alatt szívvel-lélekkel bodrogekzívét vált. Élemedett korát meghazudtolóan részt vett minden kulturális, hazafias mozgalomban; ha kellett szó-nokolt, ha kellett előadásokat tartott s ha kellett, tanított. Megszerette ezt a földet — s a Bodrogek cserébe megbecsülte és tisztelettel vette körül id. Takács László puritán, nemes egyéniségét.

Késő ősz volt — most három hónapja — amikor elutazott, hogy gyöngülő egészségét rendbehozza. Akkoriban lett éppen hetven éves. Mindenkitől szíves melegen elbucszott, mint aki nagy utra megy. A „vizontlátásra” — mondta. Ki hitte volna, hogy soha többé nem látjuk viszont.

Id. Takács Lászlót hiába várják haza az ungi hegyek, hiába várják a Bodrogek lankái, hiába ásit utána ölelőn a ricsei lakás öreg fotelje ott az ablak mellett, hiába szőlítják gügyögőn csöpp kis unokái a „nagyapá”-t — ő nincs többé!

De emléke itt maradt a szivekben!

— Személyi hír. Bornemissza Miklós főszolgabíró többheti betegségből felépült s a főbírói hivatal vezetését a helyettesítésével megbízott Oláh István szolgabíró-tól ismét átvette.

Hollósy Kornél miskolci zenetanár, az ismert zeneszerző az Országos Középiskolai Dalosünnepnek zenei pályázatán első díjat nyert ifj. Wlassics Gyula báró költeményének négy szóló versenykarral való megzenésítésével. Hollósy Kornélnak a szép sikerhez annál is inkább gratulálunk, mert családi vonatkozásai folytán őt — legalább félig — bodrogekzínnek valljuk.

— Áthelyezés. A vármókerületi parancsnokság Palczér Ede m. kir. vármórszázadost Ricsére helyezte át.

— Miniszteri elismerés. A honvédelmi miniszter Maddcsy László lácai m. kir. pénzügyőri szemléstnek buzgó hazafias szolgálatait elismerését fejezte ki.

— Halálozás. Weinstock Sámuelné sz. Zucker Róza f. hó 16-án 53 éves korában hosszú és kínos szenvedés után elhunyt. A megboldogult férje, tíz élő gyermeke és igen kiterjedt rokonsága gyászolja, köztük Zukor Adolf, ki az elhunyt elsőfokú unokatestvére. A könnyörtelen halál aránylag fiatalon szőlította el övéi közül ezt a munkáséletű, szerénylelkű és jószívű családayát. — Ifj. Úveges János ricsei szobafestő-mester fia, Jánoska 5 hónapos korában f. hó 18-án elhunyt.

— Hymen. Gajdicsk Margit Budahomok és Minczér Nándor Dohánykertész Dohányostanya f.

hó 15-én tartották esküvőjüket a páczini róm. kat. templomban.

— Hivatalos látogatás a gazdasági tanfolyamon. A ricsei téli gazdasági tanfolyamot e hó 12-én a Földmívelésügyi Minisztérium megbízásából hivatalosan meglátogatta: Lukácsy Ferenc ny. gazd. iskolai igazgató, ki a növendékek tanulmányi haladása felett megelégedését fejezte ki a tanfolyam tanárainak.

— Halálos szerencsétlenség a révleányvári révénél. Akit sorsa egyetlenegyszer is rákényszerített, hogy a Tiszán átkeljen itt a Bodrogekön, az tisztában van vele, hogy milyen elmaradt, nyomorúságos helyzetben sanyalódik e tekintetben a Bodrogek népe. Ezek a rettenetesen meredek le és feljárók, az odavezető ártéri utak állapota esős időben, sokszor istenkisértésé teszik az átkelést. Az állatkínzásnak non plus ultrái azok a jelenetek, amik a kompoknál lejátszódnak és ennek dacára kép-telenség jelentős terhet a Tiszán átszállítani. Ennek az állapotnak most egy emberélet esett áldozatul. Kastély Ferenc kisvárdai lakos autóján Feuerabend Dániel soffőr f. hó 7-én Agárdra igyekezett. A zempléni partoldalon a motor nehezen tudott felkapaszkodni, miért is az utasok kiszállottak belőle s a soffőr egyedül próbálkozott az autóval feljutni. A meredek par-ton ez nehezen ment, a gépet erőltetni kellett, végül is eltört a kardantengely s mivel egyidejűleg a fékek is felmondták a szolgálatot, a nehéz gép hátrafelé kezdett zuhanni s belefartott a Tisza jeges vizébe. A soffőrnek nem volt ideje és lélekjelenléte, hogy idejében kiugorjon s így a géppel együtt elmerült a mély vízben, ahol elpusztult. Az autóból a halott soffőrrel a kicsődült fatusiak huzták ki a vízből — Ez a szomorú eset rá kell hogy terelje egy a zempléni, mint a szabocsmegyei hatóságok figyelmét ezekre a lehetetlen tiszai átkelőhelyekre, amelyek nemcsak tökéletlenek és közgazdasági szempontból károsak, de amint a példa mutatja, veszedelmesek is.

— Tisztújítás a semjéni legeltetési társulatnál. A semjéni legeltetési társulat most ejtette meg a tisztújítást. Ennek során elnökke: Veress Pétert (Téglás), pénztárnokká: K. Sipos Bertalant, jegyzővé: Miklós Ödönt választották meg.

— A ricsei állami fedeztetési állomás ménjei e hó 27-én érkeznek meg a debreceni méntelepről.

— Engedély urbéri birtok felparcellázására. A cigándi volt urbéres közönség kérelmére a Földmívelésügyi Minisztérium megengedte, hogy egy 35 holdas közös birtokot gyümölcsöskertek céljaira felparcellázzanak. — Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy a ricsei urbéri közönség is bölcsen tenné, ha a most teljesen hasznavehetetlen, neki semmi hasznót nem hajtó vásártéri legelőjét legalább részben beltelkeknek felparcellázná. Ezzel egyrészt a község fejlesztését nagyban előmozdítaná, másrészt a befolyó vételárból legalább háromszor akkora területű legelőt tudnának venni. Ennek a legelőnek közérdekből ugyanis előbb-utóbb az lesz vége, hogy felparcellázzák, ha nem teszik most az apák, — akkor majd megteszik a fiúk.

— Gyermekgyilkosság Dámócson. Rejtélyes ügyben folytat nyomozást az illetékes csendőrszakasz Dámócson. A napokban egy disznóol padlásán csecsemő-holttestre bukkantak, amelynek nyakán a folyogatás nyomai arra mutatnak, hogy titokban való szüléssel kapcsolatos gyermekgyilkosság történt. A gyanu egy odaváló jómódu gazda lányára terelődött. Alig egy éve, hogy Zemplénagárdon hasonló eset történt s ez igen rossz fényt vet a Bodrogek népére. Ha már megszületik az a csöpp jószág — még ha törvénytelen uton is — nagy foku lelketlenség egy anyától kioltani azt a parányi lángot. Nagyobb szégyen és vétek gyermekgyilkosnak, mint törvénytelen anyának lenni.

— Óvakodjunk a részlet-ügynököktől. Amióta Pesten s a nagyvárosokban nehezen megy a soruk, a részletügynökök hada a falvakra vetette ki a hálót. A tapasztalatlan vidékiekben olykor kövér falatokra akadnak.

Okulásul elmondjuk a következő esetet: egy ricsei iparost a mult nyáron közrefogott két vigéc. Addig beszéltek addig szédítették, míg az aláír nekik egy megrendelést, anélkül, hogy elolvasta volna, egy hatszemélyes alpakka evőkészletre. Természetesen erre semmi szüksége nem volt, mert ma inkább ennivaló kell, mint ezüst evőeszköz. Egy hét múlva megjött a csomag. Kiderült, hogy a készletet 140 pengőért sózták rá akkor, amikor az bármely szak-üzletben legfeljebb 70 pengőért, sőt ma már olcsóbban is, beszerezhető. De ez nem volt elég. Két hónap múlva elmaradt részletek címén beperelte a cég. A költség 49 pengőt tett ki. Ijedtében kifizette az egész 180 pengőt. Idő-közben megjelent a végrehajtó is és — most jön a dolog komikumma — a saját költsége fejében lefoglalta és elvitette a már híressé vált evőkészletet, amellyel kárvalott gazdája még egy kanálnyi levest se fogyasztott el. Egy-két ilyen vásár a legjobb iparost is megrendíti anyagilag, tehát nem győ-zük hangsúlyozni: hozzáértő emberek megkérdezése nélkül semmit ne vegyünk, még kevésbé részletre. Akármilyen dallamosan beszél a vigéc, ne ülünk fel neki s olyant ne írjunk alá amit nem olvastunk s nem értünk. Végül, ha minden-képpen elkerülhetetlen a vásár a megrendelésről azonos szövegtel másolatot kérni el ne mulasszuk!

Szerkesztői üzenetek

Semjéni kisgazda. Sorait vettük s készséggel regisztráljuk, hogy a semjéni népesség lélekszámcsökkenését nem az „egyke”, hanem a Viktor-tanya időközbeni felosztása okozta. Ahogy írja Semjénben az egyke igen szórványos jelenség — mert egyébként elég bőséges ott a gyerekek száma. Sőt.

B. J. Cigánd. A most január 1-én életbelépett 1930. évi XXXIV. tc. kimondja, hogy nem lehet senki birtokában talált olyan tárgyat a végrehajtónak lefoglalni, amelyről kétségtelenül meg lehet állapítani, hogy az nem a végrehajtást szenvedő tulajdona. Ha a végrehajtó okoskodna, ez ellen panasszal élhet a járásbíróság vezetőjénél s az igényper költségeit is rajta behajthatja. A nagy hangtól nem kell megijedni.

B. K. Zemplénagárd. A képviselő úr e hó utolsó napjaiban itt lesz, akkor módját ejtheti, hogy megköszönje személyesen.

Gottlieb Herman Ricse, Szigethy János Z.-agárd, Kulcsár István Ricse. A „Bodrogek”-t a Kulturregysület megbízásából díjmentesen küldi a kiadóhivatal.

Thomann Béláné Zemplénagárd. Tiszteletpéldány.